

Az állásodba is kerülhet, ha egyéniséged van! Ez persze erős túlzás, de valami ilyesmi hangzott el a Sapi és az ELTE közös sátrában, becenevén az EFES-ben. A divat funkcióiról, protokollról és etiketről esett szó, vagyis arról, hogy hova mit illik a legutóbbi öltözködéstudományi trendek szerint felvenni.

Nistor Laura egyetemi docens, aki nemrég a G. Caféban tartott [előadást](#), az öltözködés társadalmi és vagyoni státuszjelző szerepéről, illetve ennek képlékenységéről beszélt. Hajlamosak vagyunk egymást az öltözködésünk alapján megítélni, és kísérletekkel bizonyították, hogy gyakran hamisan – mondta.

Ruhafelvétel indul

Bakó Rozália egyetemi docens analóg power pointtal, kézzel készített Venn-diagramokkal mutatta be, hogyan döntjük el, mit vegyünk fel egy-egy eseményre. Állásinterjúra, esküvőre, fesztiválra.

A társadalmi helyzet és elvárások, az egyéniség és a kommunikációs helyzet az, amit jó, ha figyelembe veszünk a szekrény előtt töprengve. Az első szempont olyan dolgokat foglal magába, mint az életkor, nem és élőhely. Például mást illik felvennie egy negyvenes nőnek falun, mint egy tizenéves srácnak városban. A kommunikációs helyzet pedig lehet állásinterjú, esküvő, temetés stb. Az az ideális helyzet, ha a három kategória valamennyire legalább egybeesik. Nem kell kényelmetlenül feszengened, és a falu szájától sem kell félned.

Munkahelyi ártalom

Az állásinterjú nem az a hely, ahol megmutathatod, ki vagy. Kivéve, ha informatikus vagy, mert akkor mehatsz farmerben is. Az a legjobb, ha három színnél többet nem viselsz magadon, az aprómintás cuccokat választod a nagy minták ellenében, közepesen kiöltözöl, a farmernadrágot, miniszoknyát, szandált és a dekoltázst hanyagold.

Férfiként pláne. Akkor nyert ügyed van egy sötét öltönnyel, ami szinte minden formális

eseményen megfelelő választás, legyen az kicsengetés, esküvő, temetés és állásinterjú. Maximum a kiegészítők terén variálhatsz, hogy az egyéniség is meglegyen, egyébként könnyű dolgod van.

A komoly agymunka itt is a nőké, akiknek rengeteg választási, és ezzel sok hibalehetőségük is van. Például nem mindegy a szín, a szabásvonal, hogy rövid vagy hosszú, és az sem, hogy trendi-e a ruhád vagy klasszikus.

Azért most már azt mondják a protokollszakik, hogy némi egyéniség megengedhető, ez főképp a kiegészítőkben nyilvánulhat meg. Arra kell ügyelned, hogy ne legyen olyan ékszered vagy kendőd, amit babrálni tudsz, mert egyrészt elvonja az interjúztató figyelmét arról, amit mondasz, másrészt látni fogja, hogy ideges vagy.

Ha esküvőre még

Vigyázz arra, hogy ne légy fehérebb és szebb a menyasszonynál, nem illik túlóltózni az est hölgységét – sorolta a közönség, mit nem illik nálunkfelé egy lagzin viselni.

Nyugaton például kedvelik a feketét és más sötét tónusokat, nálunk inkább a színekre szavaznak. A kicsit feldobott kiskosztüm, a színes koktélruha és az estélyi is lehet jó választás, attól függően, hogy mennyire elegáns helyre megyünk.

De itt is vannak kőkemény kérdések, amikre még az előadó sem tudja a választ: mit végy fel kánikulában egy vízparti esküvőre.

A fesztivál a legegyszerűbb dolog, itt nyilvánulhat meg leginkább az egyéniséged: szinte elvárt, hogy harsány légy. Szürke kisegésként elvesznél a tömegben, és esélyes, hogy túsarkúban is feszengeél.

A csukád elárulja, ki vagy

Biró Blanka, a Sapi adjunktusa nem előadást tartott, hanem egy érdekes játékra hívott. Valós emberek valós cipőjének képét kaptuk meg, az alapján állítólag nagyon könnyen megállapíthatók a viselő személyiségjegyei. Hát, sokkal könnyebb lett volna a dolgom, ha nem a párom mentorának a cipője a jussom, mert akkor 35 év körüli introvertált pasi helyett simán 50 feletti nőt mondtam volna. Madarat tolláról, barátot csukájáról.